

## Soraya, îngerul pe tocuri

Emilian Oniciuc

---

(Epistola a II-a)

Uniți prin milenare rădăcini aflate sub pământ  
Ce își caută perpetuum legăturile de seve,  
Brazii în conversații prin dimineți își iau avânt,  
Amintindu-ne de vechi și noi Adami și Eve...

Moare o pădure furată undeva în munți,  
Liane subterane își descoperă noi începuturi!  
Răsărind din soluri prin nevăzute punți,  
Cresc puieții din cetinile tainicelor așternuturi...

Ascultă cu atenție sub ramurile rășinoase  
Cum transmit ciudate biblii molizii cei bătrâni...  
Chiar testamentele foșnindu-se rușinoase,  
Se-nchid între coperti roase, sătule să le-ngâni!

Pădurea se-nalță prin sterpul de la suprafață,  
Doar în lut sunt protejate rădăcinile-i adânci...  
Din măreția lui se ridică și provocatoarea ceață,  
Spre care ne-avântăm zdrobindu-ne de stânci!

Spovedania naturii este atât de generoasă!  
Nu suntem noi așa înaintea unei lingurițe cu vin...  
Dar în crâșme spunem ce sufletul ne-apasă,  
De-amăgitoarele păcate ce nechemate iarăși vin!

.....

Unii scriu cum le cântă pomii, asta le este natura...  
Alții cu o vagă scuză când prin scris se-amuză,  
Defulându-și brizantin amorul, chiar în furtună ura:  
Pentru muzul ce-i pierdut sau pentru iubita muză...

Natura este simplă sau așa este și EL!? Dar omul?  
Omul nu este cel ce se complică rupt din rădăcini?  
Nu singur se doboară cum doborât este doar pomul  
Care are o pricină prin livada roditoare de pricini?

Punem etichete pe ambalajele vii, bine sigilate!  
Pe unele iubiri ce par sortite spre dezastrul firii...  
Dar aparențele de-atâtea multe ori au fost înșelate  
De oameni și de îngerii căzuți cu toți sclavii iubirii!

Cât de fulgerătoare este, sau pare, o minunată clipă  
Când primăvara își suflă fluturii din florile de măr!  
În parc pe o băncuță, savurând dintr-o negruță pipă,  
Preotul stă îngândurat, nins cu flori de pomi în păr...

În același parc pe o alee lină se plimbă vaporeasă,  
Purtând pe rochița-i albă: bujori, și flori de mac,  
Soraya, în pantofii cu tocuri ce-o fac mai grațioasă  
Decât lebăda ce plutește alături la marginea de lac...

17.04.2018

Republicare-„Poeții noștri”